

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Гарбуза Т.В.

Київський національний торговельно-економічний університет

Актуальність матеріалу, викладеного у статті, обумовлена потребами у використанні інформаційно-комунікаційних технологій під час навчання іноземних мов. У статті автором уточнено зміст понять «технологія», «інформаційні технології» та «інформаційно-комунікаційні технології», описано основні методи, методики та зміст інформаційних засобів навчання іншомовного спілкування, які використовуються педагогами вищих навчальних закладів. Проаналізовано інформаційно-комунікаційні технології навчання іноземних мов, що застосовуються у вищих навчальних закладах України. Встановлено взаємозв'язок інформаційно-комунікаційних технологій навчання та ефективності оволодіння студентами іноземною мовою. Обґрунтовано актуальність їх застосування у процесі навчання іноземних мов як чинника інтенсифікації іншомовної освіти.

Ключові слова: вищі навчальні заклади, інформаційно-комунікаційні технології, засоби навчання, навчання іноземних мов, іншомовне спілкування.

Постановка проблеми. На початку XXI століття надзвичайно інтенсивно розвиваються інформаційні технології, що активно впроваджуються практично в усі сфери сучасного життя, у тому числі й в освіту. Друковані джерела дидактичної інформації поступово уступають своє місце електронним посібникам, підручникам, навчально-методичним комплексам. Зрозуміло, не може існувати єдиної думки щодо однозначності переваги друкованого чи електронного підручника. Але не можна не визнати, що в епоху популяризації всіляких електронних пристроїв, друковані видання починають активно втрачати свою популярність, принаймні, серед молоді. Тому, у даний час у навчальний процес вищі навчальні заклади активно впроваджують нові інформаційні і комунікаційні технології. Для зниження ризику революційного переходу від класичних друкованих дидактичних видань до електронного необхідно цей процес зробити максимально плавним, що ми і спостерігаємо на даному етапі, коли видавництва все частіше публікують класичні друковані підручники з електронним додатком, що представляє собою різного роду дидактичні матеріали, найчастіше з елементами мультимедіа.

Сьогодні, в епоху глобалізації й інтенсивного розширення міжнародних зв'язків, можна з упевненістю стверджувати, що вивчення іноземної мови стало життєвою необхідністю для сучасного висококваліфікованого фахівця практично в будь-якій сфері діяльності. А вивчення іноземних мов у повному відриві від сучасних тенденцій розвитку інформаційно-комунікаційних технологій можна вважати педагогічним злочином. У зв'язку з цим, в останні роки особливо активно ведеться розробка нових електронних дидактичних засобів як для дистанційної освіти, так і для аудиторної роботи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що наука сьогодні приділяє велику увагу питанням впровадження і використання інформаційних технологій у навчальному процесі, інтеграції інформаційно-комунікаційних і спеціальних дисциплін. Науковим дослідженням, пов'язаним з використанням сучасних інформаційних тех-

нологій в освіті, присвячені роботи багатьох вітчизняних (Н. Апатова, А. Ашерев, В. Биков, Р. Гуревич, Ю. Дорошенко, М. Жалдак, Ю. Жук, О. Зайчук, Н. Морзе, О. Спиваковський, П. Стефаненко, Н. Тверезовская й ін.) і зарубіжних дослідників (А. Бошнер, А. Горячов, І. Калягин, Н. Мк. Махон, Г. Михайлов, Я. Найт, І. Роберт, Д. Хокридж, Р. Ширан, О. Смолянинова, Я. Яворски тощо). У наукових працях таких вчених як А. Кейа, Ю. Машбиця, Р. Мейзона, С. Ніппера розглядається роль нових інформаційних технологій у дистанційному навчанні та дидактичні властивості комп'ютерних засобів. Практичне значення для організації та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій мають результати досліджень Д. Вердуїна, Т. Кларка, А. Макгреса, Р. Ховарда. Інформаційні технології на сьогоднішній день стають одним з основних пріоритетів у плануванні розвитку вищої освіти у всіх частинах світу.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Слід наголосити, що нині проведено недостатньо досліджень, які критично вивчають ефективність навчання та природу людського спілкування через комп'ютер у дистанційному навчанні іноземних мов. Більшість дослідників висвітлюють цю проблему з точки зору застосування технологій та майже не торкаються питань методики та психології навчання, результатів взаємодії студентів і комп'ютерів, способів навчання у асинхронному режимі дистанційного навчання іноземних мов.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є вивчення суті поняття «інформаційно-комунікаційні технології навчання», визначення особливостей їх застосування під час вивчення іноземної мови, з'ясування значення таких технологій для сучасної вищої школи України.

Виклад основного матеріалу. Для розуміння поняття «інформаційно-комунікаційні технології навчання» – необхідно проаналізувати його структурні складники. Почнемо цей аналіз з розгляду змісту поняття «технологія» (від грец. *τεχνολογια*) – наука про способи (набір і послідовність операцій) виконання завдань за допомогою (шляхом застосування) технічних засобів (знарядь праці) [1]. За тлумачним словником «техно-

логія – сукупність способів обробки чи переробки матеріалів, інформації, виготовлення виробів, проведення різних виробничих операцій, надання послуг тощо» [2, с. 1448]. У «Глосарії сучасної освіти» освітня технологія розглядається як «систематичний метод планування, застосування, оцінювання всього процесу навчання і засвоєння знань шляхом поєднання людських і технічних ресурсів та взаємодії між ними для досягнення більш ефективної форми освіти» [3, с. 95].

Як зазначає Л. Карташова, «інформаційні технології» – це технології, що тією чи іншою мірою реалізують інформаційні процеси: збирання, накопичення, зберігання, передавання, опрацювання та представлення (відображення) інформації [4, с. 56]. За «Великим тлумачним словником української мови», «інформаційна технологія – сукупність інформаційних процесів з використанням засобів обчислювальної техніки, що забезпечують швидкий пошук інформації, доступ до джерел інформації» [2, с. 504]. Схоже визначення дає і англо-український тлумачний словник з обчислювальної техніки, Інтернету і програмування [5]. М. Жалдак звертає увагу на соціальну роль інформаційних технологій і визначає їх як сукупність методів і технічних засобів збирання, організації, зберігання, опрацювання, передачі й подання інформації, що розширює знання людей і розвиває їхні можливості щодо управління технічними і соціальними проблемами [6].

Комунікаційний складник поняття «інформаційно-комунікаційні технології» підкреслює підвищення останніми роками ролі комп'ютерних мереж у забезпеченні взаємодії між суб'єктами в процесі реалізації інформаційних процесів. Інформаційно-комунікаційні технології навчання (від англ. Information and communications technology) – це сукупність методів і технічних засобів застосування інформаційних технологій на основі комп'ютерних мереж і засобів зв'язку для забезпечення ефективного процесу навчання [7, с. 97]. За визначенням Н. Морзе, «інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) – інформаційні технології на базі персональних комп'ютерів, комп'ютерних мереж і засобів зв'язку, для яких характерна наявність доброзичливого середовища роботи користувача» [8, с. 53]. Таке середовище створюється завдяки ефективному процесу взаємодії під час обробки та засвоєння інформації. Термін «навчання» як складова категорії, що розглядається, вказує на сферу взаємодії і характер її суб'єктів (навчальний процес, суб'єкти навчання).

Синонімічними виразами, тісно пов'язаними з поняттям «інформаційно-комунікаційні технології навчання», є «нові інформаційні технології навчання», «комп'ютерні технології навчання», «електронно-комунікативні системи, засоби і технології навчання» тощо.

Отже, інформаційно-комунікаційні технології навчання – це технології взаємодії між суб'єктами навчання, спрямовані на створення, накопичення, зберігання та доступ до веб-ресурсів (електронних ресурсів) навчальної програми (дисципліни), а також забезпечення організації і супроводу навчального процесу за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення та засобів телекомунікаційного зв'язку, у тому числі Інтернет.

За останніми даними, наданими, зокрема, мережею Інтернет, у даний час найбільші вищі навчальні заклади України максимально використовують інноваційні технології в процесі навчання; періодично проводять семінари і конференції по їх впровадженню в освітній процес. У них беруть участь як фахівці вищих навчальних закладів, так і вчителі загальноосвітніх шкіл. У навчальному плані таких навчальних закладів обов'язково присутні такі форми навчання, як проектні розробки, тренінги, стажування на виробництві, а також участь у науково-дослідних організаціях.

Розглядаючи в зв'язку з цим технологічний аспект освіти у вишах, відзначимо, що в них у даний час найбільш широко використовуються особистісно-орієнтовані й інформаційні технології навчання. Особистісно-орієнтовані технології представлені технологіями диференціації й індивідуалізації навчання, проектними технологіями і т.д. Основними формами використання інформаційних технологій є наступні:

1) мультимедіауроки, що проводяться на основі комп'ютерних навчальних програм;

2) уроки на основі авторських комп'ютерних презентацій у ході лекцій, семінарів, лабораторних робіт, доповідей студентів. Так, за допомогою комп'ютерної програми PowerPoint викладачі організують серії мультимедійних уроків, навчальних модулів, електронних навчальних посібників, що дозволяють інтегрувати аудіовізуальну інформацію, представлену в різній формі – графіка, слайди, текст, відеофільм і т.д.;

3) тестування на комп'ютерах;

4) телекомунікаційні проекти, робота з аудіо- і відеоресурсами в режимі он-лайн;

5) дистанційне навчання, що включає усі форми освітньої активності, здійснювані без особистого контакту викладача й студента. У глобальній мережі Інтернет представлені сьогодні практично будь-які освітні послуги починаючи від короткострокових курсів підвищення кваліфікації і закінчуючи повноцінними програмами вищої освіти;

6) робота з інтерактивним планшетом Smart Board;

7) голосовий чат по локальній мережі, використовуваний для навчання фонетиці. Так, для реалізації чата застосовуються безкоштовні програми Net Speakerphone чи Speaker, що дозволяють спілкуватися в будь-якому режимі: викладач-студент, студент-студент, режим конференції;

8) лінгафонні пристрої: аудіопасивні, аудіоактивні чи аудіокомпаративні. Аудіопасивні пристрої мають на меті надати студентам можливість прослухувати фонограми; аудіоактивні – дозволяють студентам не тільки прослухувати фонограми, але і самим тренуватися у вимові, вговорінні; аудіокомпаративні – дозволяють записувати свою мову на магнітофон, а потім прослухувати цей запис і порівнювати її зі зразковою [9].

Усе це спрямовано на створення іншомовного середовища в процесі навчання іноземним мовам, для досягнення чого і використовуються технічні засоби навчання. Так, наприклад, комп'ютерні навчальні програми на заняттях з іноземної мови дозволяють здійснювати наступні форми роботи:

відпрацьовування вимови; робота над граматичним матеріалом; розширення словникового запасу; навчання письму; навчання монологічного і діалогічного мовлення і т.д.

Сьогодні, як відомо, пріоритет у пошуку інформації усе більше віддається Інтернету, що надає широкий вибір джерел інформації, настільки необхідний в освітньому процесі. Сюди можна віднести базову інформацію, розміщену на Web- і FTP-серверах мережі; оперативну інформацію, що пересилається по електронній пошті; різноманітні бази всіляких інформаційних центрів; інформацію про книги і журнали, розповсюджуваних через Internet-магазини і т.д. Звідси інформаційні ресурси мережі Інтернет органічно інтегруються в навчальний процес, допомагаючи вирішувати різні дидактичні задачі на заняттях з іноземної мови, наприклад такі, як: формування навичок читання; поповнення свого словникового запасу досліджуваної мови; удосконалення вміння письма, наприклад при складанні відповідей своїм партнерам по спілкуванню; удосконалення аудіювання на основі оригінальних звукових текстів мережі Інтернет; знайомство з культурою, мовним етикетом, особливостями мовної поведінки країни досліджуваної мови; удосконалення вміння монологічного і діалогічного мовлення; формування мотивації до іншомовної діяльності і знання специфіки академічного письма [10].

При рішенні цих задач створюються реальні умови для розширення студентами свого кругозору, самоосвіти, вміння організувати самостійну і пошуково-дослідницьку роботу. У зв'язку з цим дослідник І.Г. Захарова пропонує створення інтернет-бібліотеки для полегшення пошуку в мережі Інтернет. Однак для ефективної роботи такого ресурсу важливо підготувати допоміжні сторінки, що містять найбільш коштовні джерела інформації з досліджуваної проблематики [11, с. 14]. Тут важливо зрозуміти, як відзначає Ю.Н. Веревкіна-Рахальская, що інформаційні інтернет-ресурси по будь-якій тематиці сприяють і формуванню комунікативної компетенції [12, с. 69]. Хоча ці ресурси і не є навчальним матеріалом, проте вони дають можливість роботи в мережі з автентичними текстами, що є мотиваційним джерелом для студентів, а значить може бути використане в навчальному процесі. Тому можливість побачити, прочитати, прослухати автентичний матеріал і далі самим спілкуватися з носіями мови формує самостійне творче і критичне мислення. У цьому плані можна запропонувати електронні версії газет, більшість яких мають свої web-сторінки. Це, зокрема, сторінка MEDI LINKS, що має посилання до безлічі видань, наприклад таких, як The Times, The Guardian, The Washington Post. До сказаного також додамо, що онлайн-робота з газетою надає унікальні можливості і для формування міжкультурної комунікації, коли студенти можуть взяти участь в обговоренні їхніх проблем, що зацікавили.

Таким чином, можливості використання інтернет-ресурсів величезні, оскільки вони створюють умови для одержання необхідної студентам інформації, що знаходиться в будь-якій крапці земної кулі, будь те новини з життя молоді, статті з газет і журналів, країнознавчий матеріал і т.д.

Засоби електронного зв'язку також забезпечують ефективність навчання іноземних мов. Найпоширенішим засобом електронного зв'язку є електронна пошта. Електронна пошта – асинхронний засіб зв'язку, головною перевагою якого є швидкість і низька вартість передачі, особливо для міжнародного зв'язку. Проте порівняно з телефоном електронна пошта має недоліки: відсутній голос, доступ до комп'ютера обмеженіший, вартість самого обладнання (комп'ютера) є набагато вищою. Електронну пошту використовують як засіб забезпечення зворотного зв'язку студентів з викладачем. Як зазначають Л. Бланшфілд, І. Патрік, О. Сімпсон та інші, електронна пошта при навчанні іншомовного спілкування використовується не для академічного дискурсу, а здебільшого для того, щоб уникнути ізоляції студентів. Адже вона є важливим засобом підтримки і допомоги студентам, своєрідним «мотиваційним зв'язком» [13]. Короткі, своєчасні повідомлення викладача позитивно впливають на успішність студентів. Проте в деяких курсах електронна пошта застосовується з практичною метою, наприклад, для асинхронної письмової діяльності з метою удосконалення у студентів умінь і навичок письма. Для цього студентам пропонують такі види завдань: поставити запитання, написати коментарі, переказати, доповнити текст, виконати творчі роботи (твори, проектні завдання, листівки, листи, анкети). Крім електронної пошти, існують інші навчальні засоби електронного зв'язку. До них належать месенджери (ICQ, Skype, AOL, Google Talk та інші) [13].

Ефективними ресурсами, що використовуються у навчанні для проведення лекцій, семінарів, конференцій та інших форм он-лайн взаємодії між суб'єктами навчання (групових та індивідуальних), є віртуальний клас, Whiteboard («біла дошка»), спільна робота з додатками, MUO (Multi User Object), MUD (Multi User Domain), навчальне середовище Moodle [14]. Віртуальний клас – це електронна імітація спілкування під час аудиторного навчання, в якому тьютор спілкується зі студентами з використанням мережних засобів і технологій. Whiteboard – електронний аналог шкільної дошки, де викладач керує правами доступу до неї: може писати на ній сам або разом зі студентами. Спільна робота з додатками полягає в тому, що викладач починає демонстрацію екрана свого комп'ютера всім іншим. MUO (Multi User Object) – це середовище, що забезпечує контакт численних користувачів через Інтернет у реальному часі. За допомогою MUO користувача комп'ютер перетворюється на термінал віддаленої головної машини, на якій імітуються так звані віртуальні кімнати (virtual rooms). У віртуальних кімнатах тьютор нібито зустрічається зі студентами. Характерною особливістю MUO є можливість створення віртуальних об'єктів. MUD (Multi User Domain) дуже схожа на програмне забезпечення MUO. За допомогою цього засобу можна створювати зустрічі тьютора як з одним студентом, так і групові. Оточення MUD забезпечує MUD-пошту – невеликі повідомлення між окремими студентами і бюлетень повідомлень для групових обговорень. MUD дає можливість створювати ситуаційні моделі. Moodle (модульне об'єктно-орієнтоване ди-

намічне навчальне середовище, яке може використовуватися як платформа для електронного, в тому числі дистанційного навчання. Moodle – це безкоштовна, відкрита (Open Source) система управління навчанням [14].

Наступним ресурсом ІКТ навчання іноземних мов є мультимедіа. Термін «мультимедіа» позначає інформаційні технології, що включають у себе різні засоби відображення інформації: текст, звук, нерухомі зображення, «живе» відео, анімацію, тривимірне стереоскопічне зображення. Як свідчить зарубіжний досвід, використання мультимедійного програмного забезпечення під час навчання іноземних мов збільшує можливості викладачів ВНЗ, додатково мотивує студентів у вивченні матеріалу, тобто значною мірою покращує навчальний процес, робить його більш наочним. Так, Д. Даніель стверджує, що курси або програми, які використовують різноманітні медіазасоби послідовно окремо або разом (комбіновано), є мультимедійними («multi-media») і підвищують якість навчання. Проте зазначимо, що останніми роками термін «мультимедіа» дещо змінив своє первинне значення. Тепер він здебільшого асоціюється з комп'ютерними програмами, які використовують усі можливості комп'ютера (тексти, графіку, малюнки, звук та відео) [15, с. 115].

Нині у системі освіти України великою популярністю набув новий, сучасний, модернізований тип підручників – електронний. *Електронний підручник* – це сучасний засіб навчання, який значною мірою підвищує якість навчання, розвиває творчі здібності, інтуїтивне, образне мислення, сприяє вдосконаленню самостійних умінь і навичок. Під електронними підручниками розуміють і електронні книги (рідери), і структуровані й забезпечені посиланнями тексти, і документи різних типів, починаючи від допоміжних файлів і закінчуючи web-сторінками, що містять навчальні матеріали. Він не заміняє друкований підручник, а доповнює його та використовується паралельно з ним. Електронні підручники узагальнено поділяють на такі типи: підручник для індивідуального навчання, підручник для групового навчання, повний курс, неповний курс, аудіобібліотеки тощо. Переваги електронного підручника полягають у збереженні великого об-

сягу інформації, що дає змогу не відриваючись працювати з навчальним матеріалом; швидкому пошуку потрібного розділу, теми, словника; мультимедійності, тобто одночасному використанні різних форм надання інформації та її опрацювання, можливості самоконтролю; мобільності, що допоможе студентові раціонально використовувати свій час [16].

Однак важливо зазначити, що кожен викладач має розуміти, що комп'ютер у навчальному процесі не є механічним педагогом чи його заступником; він являє собою засіб, який підсилює і розширює можливості його освітньої діяльності [17]. Викладач у даному випадку організує пізнавальну діяльність студентів, намагаючись інтерактивно використовувати, наприклад, ситуаційні моделі навчання; застосовувати креативні методи, включаючи новітні методики («кейс-стаді», рольові ігри, ділові ігри, діалоги, диспути, семінари, конференції, захист рефератів і т.д.) для того, щоб за допомогою інноваційних технологій навчання вирішувати проблеми якості навчання.

Висновки і пропозиції. Сучасна дійсність пред'являє усе більш високі вимоги рівню практичного володіння іноземною мовою. У зв'язку з цим використання інноваційних освітніх технологій надає величезні можливості для підвищення ефективності процесу навчання. Інформаційні і мультимедійні навчальні програми, як показує практика, мають переваги перед традиційними методами навчання, оскільки не тільки дозволяють тренувати ті чи інші види мовленнєвої діяльності, поєднуючи їх у різних комбінаціях, але і сприяють реалізації індивідуального підходу і підвищенню самостійності студентів. До цього додамо, що використання інноваційних технологій у процесі навчання іноземній мові дозволяє також якісно підвищувати і загальнокультурний розвиток молодих людей, сприяючи подальшому удосконаленню їхніх навичок володіння комп'ютерною технікою. Це сприяє формуванню мовних компетенцій, підвищенню мотивації у вивченні іноземної мови. Звідси використання інноваційних технологій у навчанні іноземним мовам несе в собі величезний педагогічний потенціал, що дозволяє переводити оволодіння іноземною мовою в живий творчий процес.

Список літератури:

1. Педагогічний словник / [ред.-упоряд. М. Д. Ярмаченко]. – К.: Пед. думка, 2001. – 514 с.
2. Великий тлумачний словник української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К., Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
3. Глоссарий современного образования (терминологический словарь) / Л. Б. Левчук // Нар. образование. – 1997. – № 3. – С. 93–95.
4. Карташова Л. А. Система навчання інформаційних технологій майбутніх вчителів суспільно-гуманітарних дисциплін: [монографія] / Любов Андріївна Карташова. – Луцьк: СПД Гадак Жанна Володимирівна, друк. «Волинь поліграф», 2011. – 264 с.
5. Проїдаков Е. М. Англо-український словник з обчислювальної техніки, Інтернету і програмування / Е. М. Проїдаков, Л. А. Теплицький. – Вид. I-ше. – К.: Видав. дім «СофтПрес», 2005. – 552 с.
6. Жалдак М. І. Комп'ютерно-орієнтовані засоби навчання математики, фізики, інформатики: посіб. для вчителів / М. І. Жалдак, В. В. Лапінський, М. І. Шут // Шк. світ. – 2006. – № 3/4. – 96 с.
7. Мегалова И. А. Новейшие информационные и коммуникационные технологии формирования иноязычной компетенции в российских и зарубежных вузах (сравнительный анализ): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Мегалова Ирина Анатольевна; Саратов. гос. ун-т. им. Н. Г. Чернышевского. – Саратов, 2000. – 180 л.
8. Морзе Н. В. Основы методичної підготовки вчителя інформатики: [монографія] / Н. Морзе. – К.: Курс, 2003. – 372 с.
9. Полат Е. С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования: [учеб. пособие для студ. пед. вузов и системы повыш. квалиф. пед. кадров] / [под ред. Е. С. Полат]. – М.: Издательский центр «Академия», 2001. – 272 с.

10. Тарасов Е. Ф. Межкультурное общение – новая онтология анализа языкового сознания / Е. Ф. Тарасов // Этнокультурная специфика языкового сознания. – М., 1996. – С. 7–23.
11. Захарова И. Г. Информационные технологии в образовании: [учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений] / И. Г. Захароват – 2-е изд., стер. – М.: Издательский центр «Академия», 2005. – 192 с.
12. Вережкина-Рахальская Ю. Н. Роль и место информационных интернет-ресурсов в формировании коммуникативной компетенции у студентов специализированных вузов (на материале общественно-политической тематики) / Ю. Н. Вережкина-Рахальская // Вестник МГОУ. Сер. Открытое образование. – 2006. – № 2 (33). – Т. 1. – С. 68–71.
13. Blanchfield L. Computer conferencing for guidance and support / L. Blanchfield, I. Patrick, O. Simpson // British Journal of Educational Technology. – 1999. – № 31. – P. 295–306.
14. Ибрагимов И. М. Информационные технологии и средства дистанционного обучения: [учеб. пособие для студ. высш. учеб. завед.] / И. М. Ибрагимов; под ред. А. Н. Ковшова. – 2-изд., стер. – М.: Издат. центр «Академия», 2007. – 336 с.
15. Daniel J. S. Mega-universities and knowledge media: technology strategies for higher education / J. Daniel. – London: Kogan Page, 1998. – 214 p.
16. Hartley J. Is judging text on screen different from judging text in print? A naturalistic e-mail experiment / J. Hartley // Innovations in education and teaching international. – 2002. – № 39 (1). – P. 21–25.
17. Полат Е. С. Обучение в сотрудничестве / Е. С. Полат // Иностранные языки в школе. – 2000. – № 1. – С. 4–11.

Гарбуза Т.В.

Киевский национальный торгово-экономический университет

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ

Аннотация

Актуальность материала, изложенного в статье, обусловлена необходимостью использования информационно-коммуникационных технологий во время обучения иностранным языкам. В статье автором уточнено содержание понятий «технология», «информационные технологии» и «информационно-коммуникационные технологии», описаны основные методы, методики и содержание информационных средств обучения иноязычному общению, которые используются педагогами высших учебных заведений. Проанализированы информационно-коммуникационные технологии обучения иностранным языкам, которые применяются в высших учебных заведениях Украины. Установлена взаимосвязь информационно-коммуникационных технологий обучения и эффективность овладения студентами иностранным языком. Обоснована актуальность их применения в процессе обучения иностранным языкам как фактора интенсификации иноязычного образования.

Ключевые слова: высшие учебные заведения, информационно-коммуникационные технологии, средства обучения, обучение иностранным языкам, иноязычное общение.

Harbuza T.V.

Kyiv National University of Trade and Economics

USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING

Summary

The relevance of the material, presented in the article, is caused by the need to use information and communication technologies in foreign languages teaching. In the article the author clarified the meaning of «technology», «information technology» and «information and communication technologies», describes the main methods, techniques and content of information means of teaching foreign language communication, which are used by teachers of higher educational establishments. The information and communication technologies of foreign languages teaching are analyzed, which are used in Ukraine's higher educational establishments. The interconnection of information and communication training technology and efficiency of students' mastering a foreign language is established. The urgency of their using in the process of foreign languages teaching is proved as a factor in the intensification of foreign language education.

Keywords: higher educational establishments, information and communication technologies, means of teaching, foreign languages teaching, foreign language communication.